

บันทึก

การตีความหมายของคำว่า “การค้าในน่านน้ำไทย” ตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๕๖๑

๑. กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมาโดยหนังสือที่ ฎ.๔๘๕๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่า กระทรวงเศรษฐกิจขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความในกรณีต่อไปนี้

บริษัทคริสเตียนนีแอนด์เนี่ยลเซน (ไทย) จำกัด ได้ทำสัญญากับรัฐบาลเพื่อสร้างทางจากจังหวัดกระบี่ถึงจังหวัดพังงา บัดนี้บริษัทมีความประสงค์ที่จะเดินเรือระหว่างท่าเรือทางฝั่งตะวันตก (เช่น อ่าวลึก กระบี่ พังงา ภูเก็ต และกันตัง) เพื่อบรรทุกลูกจ้าง วัสดุสมภาระ เครื่องจักรโรงงาน ของบริษัท กับพ่วงเรือบรรทุกวัสดุสมภาระและเครื่องจักรของโรงงานดังกล่าวแล้ว (โดยไม่ต้องเสียมูลค่า) อนึ่งเป็นที่เข้าใจกันดีแล้วว่า เรือที่จะเดินจะไม่บรรทุกหรือพ่วงสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งไม่เป็นของบริษัท และผู้ที่เดินทางโดยเรือลำนี้หรือโดยเรือบรรทุกก็จะต้องเสียเงินอย่างหนึ่งอย่างใดเลย

๒. มีปัญหาว่า เรือที่กล่าวนี้ “ทำการค้าในน่านน้ำไทย” หรือไม่ หากเป็นการค้าในน่านน้ำไทยแล้ว จะต้องห้ามมิให้ทำการเช่นนั้นหรือไม่ เพราะเหตุว่าเรือต่างประเทศจะทำการค้าในน่านน้ำไทยไม่ได้ (ตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๕๖๑)

หรือจะถือตรงกันข้ามว่า เรือที่กล่าวนี้มีได้ “ทำการค้าในน่านน้ำไทย” ฉะนั้น จึงไม่ต้องห้ามมิให้เดินเรือในน่านน้ำไทย

๓. ปัญหานี้อยู่ที่การตีความในมาตรา ๕ (๗) แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีความดังต่อไปนี้

“การค้าในน่านน้ำไทย หมายความว่า การขนส่งคนโดยสาร หรือของหรือลากจูง เพื่อหาทำไร จากเมืองท่าหรือถิ่นที่แห่งหนึ่งภายในน่านน้ำไทยไปยังเมืองท่าหรือถิ่นที่อีกแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งภายในน่านน้ำไทย”

๔. คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๑) เห็นว่า บทบัญญัติที่กล่าวข้างต้นนี้พึงใช้บังคับเฉพาะบุคคล (บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล) ผู้รับขนส่งคนโดยสารหรือของเพื่อหาทำไร กล่าวคือ เพื่อสินจ้างที่เป็นเงินหรือสิ่งอื่น การขนส่งเช่นนี้ย่อมเป็นการค้าอยู่ในตัว บทบัญญัติที่กล่าวนี้ เกี่ยวกับการขนส่งอันเป็นการค้าเท่านั้น ฉะนั้นจึงไม่ใช้บังคับแก่การขนส่งซึ่งมิใช่การค้าตามที่ระบุมานในหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

แต่ว่า การขนส่งคนโดยสารหรือของเช่นว่านี้จัดต้องกระทำ “โดยสุจริต” และถ้าหากกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อปิดบังทำไรแล้ว ก็จะอยู่ในบังคับของบทบัญญัติที่กล่าวข้างต้น.

(ลงชื่อ) เดือน บุญนาค
(นายเดือน บุญนาค)
เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๕๒